

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 41

гр. Габрово, 10.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ II, в закрито заседание на десети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана Василева

Членове: Пламен Попов
Славена Койчева

като разглежда докладваното от Диана Василева Въззивно частно наказателно дело № 20224200600035 по описа за 2022 година

С определение № 35 от 16.02.2022г., постановено по чнд №29 по описа за 2022г. на СевлиеВСки районен съд е оставена без разглеждане жалбата на СТ. В. Б. от гр.Севлиево против постановление на Районна прокуратура- Габрово от 06.01.2022г., с което на основание чл.243, ал.1, т.2 от НПК е прекратено наказателното производство по ДП №184/21г. по описа на РУ на МВР- Севлиево, водено за престъпление по чл.309, ал.1 от НК, като процесуално недопустима и е прекратено производството по делото.

Срещу определението е подадена частна жалба от СТ. В. Б. от гр.Севлиево. В жалбата са наведени доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдения акт. Сочи се, че районният съд неправилно е квалифицирал инкриминираното деяние, което било довело до грешен извод относно процесуално- правните изисквания за допустимост. Съдът неправилно бил приел, че няма качеството на пострададaл, като стеснително е тълкувал разпоредбата на чл.74 във вр.с чл.75 от НПК. В тази насока била налице и противоречива практика на ВКС относно това кога едно лице има качеството на пострададaл. Направено е искане съдът да се съобрази с практиката на ВКС според която лицето да е претърпяло вреди от престъплението, означава да е претърпяло съставомерни вреди. Когато причинените вреди са елемент от състава на престъплението, лицето, на което са причинени, може да вземе участие в наказателния процес. Престъплението по чл.301 от НК, според квалификацията на прокуратурата и съда, било

престъпление против обществените отношения, което не означавало че не настъпват вредни последици. В жалбата са посочени и други решения на ВКС. Съдът не бил взел предвид и съдебната практика, според която лицето може да се конституира като пострадал, частен обвинител или граждански ищец, независимо, че причинените вреди са несъставомерни, достатъчно е да са пряка и непосредствена последица от престъплението. Жалбоподателят сочи, че се счита, че е ощетен физическо лице от извършено престъпление по чл.315, ал.1 от НК, като тази квалификация на деянието не била изследвана напълно.

Направено е искане да се отмени обжалваното определение, ведно с всички произтичащи от това правни последици и да се разпреди възобновяване на следствените действия.

Въззивната частна жалба е подадена в установения от закона срок и се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът намира същата за неоснователна по следните съображения:

С Постановление от 06.01.2021г. на прокурор от Районна прокуратура-Габрово е прекратено наказателното производство по ДП № 184/2021г. по описа на РУ МВР- Севлиево, водено за извършено престъпление по чл.309, ал.1 от НК, на основание чл.243, ал.1, т.2 от НПК. По делото не е имало привлечено обвиняемо лице.

Против постановлението на прокурора е подадена жалба пред Севлиевски районен съд от СТ. В. Б. от гр.Севлиево.

Районният съд е прекратил производството по делото, като е приел, че жалбата е недопустима, тъй като е подадена от лице, което не притежава процесуална легитимация да обжалва постановлението за прекратяване на наказателното производство, водено за престъпление по чл.309, ал.1 от НК.

Въззивният съд, в настоящия се състав, намира изводите на районния съд относно липсата на процесуална легитимация на С.Б. да обжалва постановлението за прекратяване на наказателното производство правилни и законосъобразни.

Съгласно нормата на чл.243, ал.3 от НПК право на обжалване на постановлението за прекратяване на наказателното производство от прокурора имат обвиняемия, пострадалия или неговите наследници, или ощетеното юридическо лице, което право може да бъде упражнено пред

съответния първоинстанционен съд в 7- дневен срок от получаване на преписа от постановлението. Производството по този текст на закона обезпечава интересите само на тези пострадали/ физически лице/ и ошетени ЮЛ, които при предпоставките на чл.76 и чл.84 от НК могат да встъпят като частни обвинители и граждански ищци в наказателния процес. Необходимо е настъпването на вредата да е елемент от състава на престъплението. Инкриминираното престъпление по чл.309, ал.1 от НК, е включено в глава IX от НК „Документни престъпления”, чиито обект са обществените отношения, свързани със съставянето, ползването и съхраняването на документи. В частност състава на това престъпление не предвижда причиняването на съставомерни вреди на някого. Това престъпление е от категорията на т.н. „формални престъпления”, като съставът на същото не изисква настъпването на конкретен вредоносен резултат. Действително отделни права на гражданите могат да бъдат засегнати от незаконосъобразното съставяна и ползване на официални или частни документи, но това само по себе си не означава, че жалбоподателят автоматично е придобил правото на пострадало лице. Пострадал може да бъде само и единствено лице, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението, които да са в причинна връзка с виновно и противоправно поведение на дееца. Следва да се отбележи, че не се касае за всички вреди, а само тези, които могат да се претендират на деликтно основание. При фактическите положения по делото е видно, че извод за такова основание не може да се направи. В случая се касае за облигационни отношения въз основа на сключен граждански договор за заем, които могат да се разрешат по гражданско- правен ред.

Във въззивната жалба е направено възражение за това, че прокурора и съда неправилно са квалифицирали престъпното деяние по чл.309, ал.1 от НК, а не както се сочи в жалбата по чл.315 от НК, като това било основната причина да не се приеме качеството му на пострадало лице в наказателния процес. Настоящият съдебен състав намира възражението за неоснователно. Наказателното производство е образувано въз основа на жалба на Б. за престъпление по чл.309, ал.1 от НК, като по отношение на такова е извършено разследване и е постановено прекратяването на наказателното производство. Следва да се отбележи, че съгласно Конституцията на РБългария, по въпроса дали да се повдига обвинение срещу конкретно лице и за какво престъпление, прокурорът разполага с изключителна компетентност. Съдът не разполага с

процесуално правомощие да дава задължителни указания на прокурора дали да предяви или не обвинение и за какво престъпление. С такова правомощие съдът не разполага и в производството по чл.243 от НПК.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна. Определението на районния съд, с което е прекратил производството по делото, поради недопустимост на жалбата срещу постановлението на прокурора, се явява правилно и законосъобразно, поради и което следва да се потвърди.

Водим от гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 35 от 16.02.2022г. постановено по чнд № 29 по описа за 2022 година на СевлиеВСки районен съд, с което е прекратено производството по делото.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____